

ת"ד 2031/03/19 - מדינת ישראל נגד ירון טאוב

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 2031-03-19 מדינת ישראל נ' טאוב

לפני כבוד השופטת שרית קריספין
המאשימה:
נגד
הנאשם:
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד פוקס
ירון טאוב ע"י ב"כ עו"ד קולקר

פסק דין

הנאשם זכאי מחמת הספק

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו גרם תאונת דרכים, נזק וחבלה של ממש, בגין אי ציות לתמרור 301 ונהיגה בקלות ראש, עבירה על תקנות 21(ב)2 ו- 22(א) לתקנות התעבורה, בקשר עם סעיפים 62(2) ו- 38(3) לפקודת התעבורה.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 6.9.18, בשעה 16:00 לערך, נהג הנאשם ברכב בתל אביב, ברחוב אמסטרדם, מכיוון מערב לכיוון מזרח ובהגיעו לצומת עם שדרות עמנואל הרומי, לא ציית לתמרור 301 המוצב בכיוון נסיעתו, המשיך בנסיעה לתוך הצומת, מבלי לתת זכות קדימה לרוכב קטנוע שנסע אותה עת בשדרות עמנואל הרומי, מימין לשמאל כיוון נסיעת הנאשם, חסם דרכו וגרם לו לבלום, להחליק וליפול.

כתוצאה מהתאונה נחבל בגופו הרוכב המעורב, ניר גולדפרב, חבלה של ממש כמפורט בסעיף ה' לעובדות כתב האישום.

הנאשם, באמצעות בא כוחו, כפר באחריותו לגרם התאונה.

פרשת התביעה

מטעם המאשימה, העידו העדים הבאים:

עד תביעה מספר 1 - רס"ב בועז חג'בי, מטעמו הוגשו המסמכים הבאים: ת/1 - דו"ח ביקור במקום, ת/2 - סקיצה, ת/3 - תמונות.

עד תביעה מספר 2 - רס"ב ליאורה ימין, מטעמה הוגשו המסמכים הבאים: ת/4 - הודעת הנאשם, ת/5 - מזכר.

עד תביעה מספר 3 - גיל פוגצקי, רוכב הקטנוע המעורב

כמו כן הוגשו בהסכמה המסמכים הבאים: **ת/6** - תעודות רפואיות, **ת/7** - דו"ח פעולה ו- **ת/8** - דו"ח מד"א.

להלן גרסת המאשימה, כעולה מכתב האישום, עדותם של עדי התביעה והראיות שהוגשו:

הנאשם נהג ברכב כמפורט לעיל.

עד תביעה מספר 3, העיד כי פנה ימינה לשדרות עמנואל הרומי, מרחוב ארלזורוב, כשהוא נוסע במהירות של 20 קמ"ש לערך ובהגיעו לצומת עם רחוב אמסטרדם, הבחין בג'יפ שחור מגיח לצומת, בלם בלימת חירום ונפל.

העד מסר כי פונה לבית חולים איכילוב, שם אובחנו שברים בארבע אצבעות בכף רגל שמאל.

לשאלות הסנגור, השיב העד כי המרחק בין הצומת עם רחוב ארלזורוב לצומת עם רחוב אמסטרדם, הוא בין 20 ל-50 מטרים וכן, אישר כי ברכב הנאשם היה נוסע.

על פי ת/7, השוטרת סוזאנה בוטין הגיעה לזירת התאונה בשעה 16:45, פגשה בנאשם ורשמה מפיו את גרסתו הראשונית לתאונה. עוד ציינה השוטרת, כי הנאשם היה עם נוסע במושב הקדמי.

עד תביעה מספר 1 הגיע לזירת התאונה ביום 22.12.18, ערך סקיצה וצילם תמונות של הצומת.

העד קבע כי שדה הראיה לנאשם, היה 10 מטרים מקו העצירה ו-20 מטרים לפחות מקו הצומת, בהעדר מכשול או חניות של כלי רכב.

עדת תביעה מספר 2, גבתה את הודעת הנאשם וערכה מזכר, לפיו יצרה קשר עם המודיע על התאונה, יותם וזה מסר כי לא הבחין בתאונה עצמה.

בחקירתה הנגדית, מסרה העדה כי חקרה את הנאשם באזהרה, במסגרת תפקידה כחוקרת במדור תאונות דרכים וכי מתיק החקירה, עלה כי לא ציית לתמרור המוצב בכיוון נסיעתו.

העדה נשאלה לגבי שיחות טלפוניות שקיימה עם עד ההגנה, שי צ'יקוטאי והשיבה כי אין לכך תימוכין בתיק החקירה וכן, טענה כי לא ייתכן שנמסר לה כי היה עד ראיה לתאונה והיא לא שוחחה עמו ומעיון בהודעת הנאשם, עולה כי לא מסר לה כי יש עד לתאונה.

הסנגור הציג בפני העדה תמונות מזירת התאונה וביקש ממנה להתייחס לחול המפוזר על הכביש.

תחילה, השיבה העדה כי אין חול על הכביש, אלא עלים בלבד, אך בהמשך, עיינה בהן שוב ומסרה כי יש חול על הכביש, אך התמונות לא הוצגו לה והיא לא הגורם שהחליט כיצד יש לפעול בתיק זה, אלא הקצין, שאת שמו אינה יודעת.

בהודעתו, מסר הנאשם כי נהג ברכב ברחוב אמסטרדם, הגיע לצומת עם שדרות עמנואל הרומי, האט, בשל התמרור המוצב בכיוון נסיעתו, המתין שרכב יחלוף בדרך החוצה והולכי רגל יחצו במעבר החצייה ופנה שמאלה. לאחר שהשלים את הפניה, הבחין, דרך המראה הפנימית, ברוכב אופנוע נופל ועצר את הרכב, על מנת לגשת אליו ולסייע לו.

הנאשם מסר כי לא היה מגע בין כלי הרכב וכי לא הבחין ברוכב, כאשר התחיל את הפניה שמאלה. לשיטתו, הרוכב נסע במהירות והחליק על החול שהיה על הכביש בצומת, כעולה מהתמונות שהוא צילם במקום ושלח למשטרה, בשלב מאוחר יותר.

הנאשם לא נשאל על ידי עדת תביעה 2, אם יש לו עדים לתאונה.

פרשת ההגנה

מטעם ההגנה, העידו הנאשם והנוסע ברכב, מר שי צ'יקוטאי והוגשו תמונות שצילם הנאשם, שסומנו נ/1.

הנאשם מסר כי נהג ברכב והסיע את חברו, עד ההגנה, בבוקר חתונתו של העד ובהגיעם לצומת שבנדון, עצר את הרכב, על מנת לאפשר להולכי רגל לחצות במעבר החצייה המסומן במקום, המתין ששני כלי רכב יעברו בדרך החוצה ואז, כשהצומת פנוי, החל בפניה שמאלה ולאחר שהשלים את הפניה והתקדם כברת דרך מסוימת, הבחין דרך המראה הפנימית ברוכב אופנוע נופל.

הנאשם עצר את הרכב והוא והעד חזרו לאחור, מרחק של כמה עשרות מטרים, עד למקום נפילת הרוכב, על מנת לסייע לו. לדבריו, הרוכב האשים אותו באחריות לתאונה ולכן, נשאר במקום והמתין להגעת המשטרה.

הנאשם צילם את הצומת, בדגש על החול שהיה מפוזר על הכביש וכן, צילם את רכבו, על מנת להראות כי אין בו כל פגיעה.

הנאשם העיד, כי מסר לעד ההגנה את מספר הטלפון, אליו התקשר בטרם הגיע למסור הודעתו במשטרה והעד התקשר במשך ימים ולא נענה.

הנאשם נחקר והשיב כי לא הבחין ברוכב עובר לנפילתו, שכן זה לא היה במקום.

כאשר עומת עם קביעתו של עד תביעה מספר 1, לגבי שדה הראיה במקום, השיב כי נכנס לצומת בנסיעה איטית ביותר, לאחר שאפשר להולכת רגל לחצות ולכלי רכב לעבור בדרך החוצה ובשלב שנכנס לצומת, הרוכב לא היה שם, אלא הגיע לאחר מכן.

עוד טען הנאשם, כי הרוכב נפל בצומת, בשלב שבו רכבו של הנאשם היה כבר רחוק מהצומת וללא כל קשר אליו.

עד ההגנה העיד כי נסע ברכב לצדו של הנאשם ובהגיעם לצומת שבנדון, הולכת רגל חצתה לפניהם במעבר החצייה ואחריה, עבר רכב בדרך החוצה ולאחר מכן, החל הנאשם בפניה שמאלה, התקדם ואז הבחינו ברוכב נופל מאחור.

לגרסת העד, הוא הבחין לראשונה ברוכב, בתחילת רחוב עמנואל הרומי, אחרי שהנאשם פנה שמאלה והעריך את המרחק ממקום עצירתם, לאחר שהבחינו ברוכב נופל ועד למקום נפילתו, ב-40 מטר לערך.

לדברי העד, הכביש היה מכובס בחול ובפירות של עץ הפיקוס ורק אחרי מספר ימים, העירייה ניקתה את המקום.

העד עזב את המקום, שכן מדובר היה בבוקר חתונתו ולדבריו, ניסה לאורך שבועיים, מספר רב של פעמים, ליצור קשר טלפוני עם עדת תביעה 2 והשאיר הודעות בתא הקולי שלה, אך ללא מענה.

העד נחקר והשיב כי כאשר הבחין ברוכב לראשונה, היה הרוכב עוד בתחילת שדרות עמנואל הרומי, בסמוך לצומת עם רחוב ארלוזורוב וכאשר נשאל, כיצד עם כן, לא הבחין בו הנאשם בשלב זה, השיב כי הוא הסתכל לצדדים, בעוד שהנאשם היה עסוק בנהיגה.

העד נשאל והשיב, כי אין לו ספק, כי הנאשם מסר את פרטיו לחוקרת וכן, מסר כי שוחח בטלפון עם השוטרת שהגיעה לזירת התאונה.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי את ראיות הצדדים, אני קובעת כי המאשימה לא עמדה בנטל המוטל עליה ולא הוכיחה אשמת הנאשם, מעבר לכל ספק סביר.

אין די בקיומו של תמרוך 301 בכיוון נסיעת הנאשם, כדי לקבוע באופן חד משמעי כי הוא אחראי לגרם התאונה, שכן, מדובר בחזקה הניתנת לסתירה ולטעמי, אל מול גרסתה של המאשימה לאופן קרות התאונה, הציגה ההגנה גרסה סבירה לא פחות ובכך, הורם הנטל והופרכה החזקה כאמור.

כמפורט לעיל, לא נערכה עבודת בוחנות מקיפה בתיק זה וקביעתו היחידה של עד תביעה 1, הייתה לעניין שדה הראיה במקום. מכאן, שלא נקבעו מסקנות נוספות בדבר מרחקים, מהירות ומיקום כלי הרכב בשלב הקריטי, בו נכנס הנאשם לצומת ולא הובאה בפני כל תשתית ראייתית לפיה ניתן היה לקבוע, כי הנאשם יכול היה להבחין במעורב, עובר לכניסתו לצומת.

הנאשם ועד ההגנה מטעמו, העידו, באופן עקבי ואמין, כי הנאשם עצר טרם הכניסה לצומת וכאשר החל בפניה לשדרות עמנואל הרומי, המעורב לא היה סמוך לצומת. הנאשם מסר כי לא הבחין בו עד לרגע בו ראה אותו נופל מאחוריו ובמרחק מרכבו ואילו עד ההגנה, מסר כי עם כניסתם לצומת, הבחין במעורב ממרחק, ברחוב ארלוזורוב, לפני הפניה לשדרות עמנואל הרומי.

עוד טענו הנאשם והעד מטעמו, כי הצומת היה מכוסה בחול ופירות מעץ הפיקוס והמעורב החליק בשל כך וללא קשר עם רכב הנאשם.

מהתמונות שהוצגו בפני, עולה כי אכן, הצומת היה מכוסה בשכבת חול ועלים ולא מן הנמנע, כי זו הייתה הסיבה להחלקת המעורב ולכל הפחות, יש בכך כדי לעורר ספק באשר לאחריותו של הנאשם לגרם התאונה.

המאשימה לא עשתה כל ניסיון לזמן את עד ההגנה לחקירה, אף כי בדו"ח הפעולה, ציינה השוטרת כי הנאשם היה עם נוסע וכך, מסר גם המעורב. מחדל זה, ייזקף אף הוא לזכות הנאשם.

מכל האמור לעיל, מורה על זיכוי של הנאשם מחמת הספק, מהמיוחס לו בכתב האישום.

ניתן היום, י"א כסלו תש"פ, 09 דצמבר 2019, במעמד הצדדים.